

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. november 13. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés elfogadásának büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. október 25. napján kihirdetett Kb.I.106/2019/2. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre enyhíti.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

- [1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. október 25. napján kihirdetett Kb.I.106/2019/2. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntetében, és ezért 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés megfizetésére a vádlott részére 5 havi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Végül rendelkezett a nyomozás során lefoglalt bűnjelről.
- [2] A tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.
- [3] A vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapot tartott fenn, majd a védő fellebbezést jelentett be a kiszabott büntetés enyhítése iránt. Elsődlegesen a szabadságvesztés és a lefokozás mellőzését, másodlagosan a szabadságvesztés és a próbaidő tartamának lényeges enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint a büntetési tételkeretre, valamint az enyhítő körülmények nyomatkára és túlsúlyára figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottan szigorú. Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása során nem vette kellő súllyal figyelembe védenca büntetlen előéletét, azt, hogy a felelősségét elismerte, cselekményét megbánta és tényfeltáró beismerő vallomást tett, továbbá a pozitív előjárói jellemzését, mely alapján

- [3] megállapítható, hogy védenca munkájával a közel 20 éves szolgálati viszonya alatt mindvégig meg voltak elégedve. A büntetéskiszabási körülmények körében kérte figyelembe venni, hogy védenca a bűncselekmény során nem készpénzt vagy nagyobb értékkel bíró ajándéktárgyat, hanem mindösszesen egy 30.000,- forint értékű „repi ajándékot” fogadott el. A vádlott jogorvoslati nyilatkozatot nem terjesztett elő.
- [4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.210/2020/3. számú átiratában a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.888/2019/5. számú indítványában foglaltakat változatlanul fenntartotta. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség ezen indítványában kifejtette, hogy a bejelentett védői fellebbezést alaptalannak tartja. Utalt arra, hogy a fellebbezés tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során a perrendi szabályokat betartotta. Jelezte ugyanakkor, hogy a katonai tanács a tárgyalási jegyzőkönyvben nem tüntette fel, hogy az ügyész katonai büntetőeljárásra kijelölt ügyész. Rámutatott, hogy a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rögzített tényállás alapján okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, és a vád tárgyává tett korrupciós bűncselekményt helyesen minősítette. Az elsőfokú katonai tanács a büntetéskiszabás során irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta és értékelte. Helytállóan döntött, amikor a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést és lefokozás katonai büntetést alkalmazott, mivel a vádlott cselekménye a rendőrségbe vetett közbizalmat rombolta és a korrupciós bűncselekményre figyelemmel méltatlanná vált a rendfokozat viselésére. Figyelemmel arra, hogy a vádlott a korrupciós bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el, a bíróságnak őt pénzbüntetésre is kellett ítélnie. A fellebbviteli főügyészség hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú katonai tanács a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát helyesen határozta meg börtönben, azt azonban az ítélet indokolásában a megfelelő jogszabályi hivatkozás feltüntetése mellett a rendelkező résszel ellentétben, tévesen fogházként tüntette fel. Érvelt azzal is, hogy helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztette tekintettel arra is, hogy a vádlott a korrupciós bűncselekményét mesterségesen létrehozott élethelyzetben, megbízhatósági vizsgálat során követte el. Az elsőfokú katonai tanács ugyanakkor elmulasztott rendelkezni arról, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, mellyel az ítéletet kiegészíteni szükséges. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróságnál alkalmazott joghátrányoknál enyhébb büntetés már nem szolgálná a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, a főügyészség álláspontja szerint a védő fellebbezése nem foghat helyt. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései - így a pénzbüntetés átváltoztatása, a részletfizetés engedélyezése és a lefoglalás megszüntetése - törvényesek. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben azzal a kiegészítéssel, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- [5] A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben a bejelentett fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Védenca személyi körülményei kapcsán előadta, hogy védenca a Szegedi Textilipari Szakközépiskola elvégzését követően édesapja és testvére példáját követve a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola hadtáp ruházati szakán szerzett diplomát, majd a honvédség állományában a Pénzügyi és Számviteli Főiskolát is elvégezte. Alakulata megszűnése után, 1998-ban lett rendőr. A városi kapitányságon nyomozói beosztásban szolgált, majd szakmai végzettségei és alkalmassága okán a Főkapitányság Műszaki Osztályára került. Ezt követően az Államigazgatási Főiskola környezetvédelmi

szakigazgatási szakát is elvégezte. Védenca káros szenvedélyektől mentes, példás családi életet él. Házasság, három gyermek édesapja, akik közül ketten már diplomát szereztek, míg a legkisebb még középiskolás. A gazdasági igazgató jellemzéséből is kitűnően tisztességes, megbízható rendőr, melyet a főkapitány által a kiváló munkájáért adott elismerés, továbbá az a körülmény is alátámaszt, hogy ellene fegyelmi eljárás mindeközéig nem indult. A lefokozás mellőzésére irányuló indítványa indokolása körében előadta, hogy védenca a lefokozással nemcsak a rendfokozatát veszítené el, hanem a szolgálati viszonya megszűnésére tekintettel a hivatását is, amely a cselekmény tárgyi súlyára, körülményeire, az ajándék jellegére és értékére figyelemmel a védelem álláspontja szerint eltúlzott. Védenca vonatkozásában fentiekben kifejtett körülményekre - különösen védenca eddigi életpályájára - tekintettel nem állapítható meg, hogy a rendfokozatára méltatlanná vált. E körben hivatkozott a BH 1986.86. számon közzétett eseti döntésre, mely szerint nem indokolt a lefokozás alkalmazása azzal a katonával szemben, aki több évtizedet töltött el hivatásos szolgálatban, parancsnoki munkáját kiemelkedően, magas szinten látta el, és viszonylag csekélyebb súlyú vagyoni elleni bűncselekményt követett el.

- [6] A másodfokú nyilvános ülésen tartott perbeszédében a védő a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat fenntartotta. Indítványozta a felfüggesztett szabadságvesztés tartamának és próbaidejének a csökkentését. Rámutatott a lefokozás katonai büntetés mellőzésének indokaira. Előzetes mentesítésre irányuló indítványt ugyanakkor nem terjesztett elő.
- [7] A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában vitatta, hogy ilyen súlyú bűncselekményt követett volna el, és csatlakozott védőjéhez.
- [8] A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján - korlátozottan - bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezéseket érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.
- [9] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.
- [10] A másodfokú katonai tanács előzményként megállapította, hogy a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség a 2019. október 24. napján kelt 6. Nyom.779/2019. számú feljegyzésével **vádlottat** a Be. 723. § -a alapján bíróság elé állította a Btk. 291. § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő vesztegetés elfogadása büntette miatt.
- [11] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. október 25. napján kihirdetett Kb.I.106/2019/2. számú ítéletével - az [1] bekezdésben kifejtettek szerint - a vádlott bűnösségét megállapította, és vele szemben büntetést szabott ki. A vádlott védője a tárgyaláson a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapot tartott fenn, majd 2019. október 30. napján ajánlott küldeményként postára adott, a Szegedi Törvényszékre 2019. október 31. napján érkezett beadványában fellebbezést terjesztett elő. A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. október 31. napján kelt Kb.I.106/2019/6. számú végzésével a fellebbezést a Be. 161. § (2) bekezdés a) pontja alapján érdemi indokolás nélkül elutasította, tekintettel arra, hogy az elektronikus úton kapcsolatot tartó

védő a beadványát nem elektronikus úton nyújtotta be, mely végzését a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2019. december 11. napján kelt 6.Kbkf.10.043/2019/3. számú végzésével helyben hagyta.

- [12] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2019. december 17. napján kelt 6.Kbf.62/2019/3. számú végzésével a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. október 25. napján kihirdetett Kb.I.106/2019/2. számú ítéletének felülbírálatát mellőzte és megállapította, hogy az ítélet 2019. december 11. napján jogerőre emelkedett. E végzés ellen a vádlott védője felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, melyet a Kúria a 2020. július 7. napján kelt Bfv.III.108/2020/8. számú végzésével a Be. 656. § (2) bekezdés a) pontja alapján elutasított, mivel a felülvizsgálatra nem volt törvényi lehetőség. Ugyanakkor a végzés indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete még nem emelkedett jogerőre. Ugyanis az ügy érdemében hozott elsőfokú határozat elleni jogorvoslati jogot nem lehet elvonni egy olyan technikai rendelkezés alapján, amelyet a Be. 161. § (2) bekezdése tartalmaz, mert az ellentétes lenne az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati joggal. Ezért a védő által a három munkanapos határidőn belül, postai úton bejelentett fellebbezés elutasításának nem volt helye, így az elsőfokú ítélete még nem emelkedett jogerőre, mivel az ellen fellebbezést jelentettek be, melyet a másodfokú bíróság még nem bírált el.
- [13] A Legfőbb Ügyészség a 2020. augusztus 19. napján kelt BF.875/2020/2. számú határozatával a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészséget a másodfokú eljárásból - mivel a főügyészség vezetője a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíró hozzátartozója - kizárta, és a másodfokú eljárással kapcsolatos katonai ügyészi feladatok ellátására a Győri Fellebbviteli Főügyészséget jelölte ki.
- [14] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. A Be. 727. §-ának megfelelően járt el az elsőfokú bíróság, amikor a bíróság elé állításos eljárásban nyomban tárgyalást tűzött. Az ügyészség észrevételére reagálva a másodfokú bíróság utal arra, hogy bár a tárgyalási jegyzőkönyvben valóban nem került feltüntetésre, a tárgyaláson katonai büntetőeljárásra kijelölt ügyész járt el, egyebekben a tárgyaláson valamennyi olyan személy jelen volt, akinek jelenléte a törvény értelmében kötelező. Helytállóan állapította meg az elsőfokú katonai tanács, hogy a bíróság elé állítás törvényi feltételei fennállnak, és a tárgyalás során az Be. LXXVIII. fejezetében, illetve 728. §-ában rögzített eljárási szabályokat minden tekintetben megtartotta.
- [15] Az elsőfokú katonai tanács a feljegyzésben írt és szóban előterjesztett vádirati tényállással lényegében egyezően az ítélet 2. oldal második bekezdésétől a hetedik bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített.
- [16] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, az ítélet megalapozottságát nem vizsgálhatta. A Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a tényállás személyi részét ugyanakkor a másodfokú eljárás során beszerzett iratok alapján azzal egészíti ki, hogy: „A vádlott szolgálati jogviszonyát az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője a 2019. december 30. napján kelt, ... számú parancsával - a büntetőeljárás keretében alkalmazott lefokozás miatt - 2019. december 11. napjával megszüntette, mely parancsot az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője 2020. szeptember 2. napján kelt, ... számú parancsával - a Kúria Bfv.III.108/2020/8. számú végzésére figyelemmel - hatályon kívül helyezett.”
- [17] Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően minősítette a vádlott korrupciós bűncselekményét.

- [18] Az enyhítésre irányuló védői fellebbezés részben a következők szerint alapos.
- [19] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete 2. oldal utolsó bekezdésétől a 3. oldal első bekezdéséig jórészt helyesen tárta fel, és azokat megfelelő súllyal értékelte. A védői fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság utal arra, hogy a rendőr vádlott esetében a büntetlen előélet enyhítő körülményként nem értékelhető, mivel a bűncselekményt olyan beosztás felhasználásával követte el, amelyben a büntetlen előélet alkalmazási feltétel volt. Mindemellett az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során megfelelő súllyal figyelembe vette azt, hogy a vádlott korábban sem állt bíróság előtt. A másodfokú katonai tanács rámutat arra is, hogy a védői érveléssel ellentétben a jogtalan előny tárgyának jellege, értéke a büntetés kiszabása során enyhítő körülményként nem értékelhető. Figyelemmel arra, hogy a vesztegetés elfogadása büntettének jogi tárgya a közélet, a gazdasági és társadalmi kapcsolatok tisztasága, a cselekmény társadalomra veszélyességének mértékét, illetve tárgyi súlyát a jogtalan előny tárgya, illetve értéke nem befolyásolja, különös tekintettel arra is, hogy a jogtalan előny nem feltétlenül materiális tárgy, az a vagyoni jellegű előny mellett személyes, erkölcsi jellegű is lehet. A másodfokú bíróság ugyanakkor egyetértett a védő álláspontjával a tekintetben, hogy a vádlott beismerő vallomását enyhítő körülményként szükséges értékelni, figyelemmel arra, hogy a vádlott a nyomozás során tett beismerő vallomását a tárgyaláson a bűnösségére is kiterjesztette, mely körülmény megítélését nem befolyásolja az, hogy a vádlott a törvény által biztosított jogával élve az érdemi vallomástételt megtagadta. A tettenérésre figyelemmel ugyanakkor a beismerő vallomás nyomatéka kisebb. Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt több, mint egy évre figyelemmel a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények körét indokoltnak tartja kiegészíteni továbbá a vádlottnak fel nem róható időmúlással is.
- [20] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok maradéktalan elérése végett a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges. A kiszabott szabadságvesztés tartama a Btk. 80. § (1) bekezdésében rögzített büntetéskiszabási elveknek minden tekintetben megfelel, a középértéknél alacsonyabb mértékben kiszabott szabadságvesztés büntetés további enyhítésére a másodfokú bíróság a súlyosító körülmények nyomatékára tekintettel nem látott lehetőséget. Ezért a védői fellebbezés e tekintetben eredményre nem vezethetett.
- [21] Megalapozottan jutott arra a következtetésre is az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott esetében a büntetési célok a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésével is elérhetőek, ugyanakkor a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a vádlott kedvező személyi körülményeire és az előzőek szerint kiegészített enyhítő körülményekre figyelemmel a speciális és generális prevenciók célok eléréséhez a szabadságvesztés rövidebb tartamú próbaidőre történő felfüggesztése is elegendő. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2 évre enyhítette.
- [22] Az elsőfokú katonai tanács törvényesen - a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelően - rendelkezett a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, az ítélet indokolásában azonban azt nyilvánvaló elírási hiba folytán tévesen fogházként tüntette fel. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolását a Be. 453. § (6) bekezdése alapján akként javítja ki, hogy az ítélet 3. oldal második bekezdésének első mondatában szereplő végrehajtási fokozat helyesen börtön.
- [23] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú katonai tanács a szabadságvesztés végrehajtása esetére a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontjáról elmulasztott rendelkezni, a másodfokú

bíróság a Btk. 38. § (1) bekezdésének és a (2) bekezdés a) pontjának megfelelően akként rendelkezett, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

- [24] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a cselekmény jellegére figyelemmel megállapította, hogy a vádlott a rendfokozatára méltatlanná vált, és ezért őt lefokozásra ítélte. Ahogyan arra a védelem is utalt, a méltatlanság vizsgálata során az elkövetett cselekmény tárgyi súlyát, jellegét, a szolgálati rendre és fegyelemre, a honvédségre és a fegyveres szervek tekintélyére, valamint a rendfokozatra gyakorolt hatását, másik oldalról pedig a katona eddigi életútját, szakmai, szolgálati eredményességét, érdemeit, helytállását kell vizsgálni.
- [25] Ezen körülmények vizsgálata alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott a védő által hivatkozott eseti döntés alapjául szolgáló cselekménnyel ellentétben nem egy csekély súlyú, két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő vagyron elleni bűncselekményt követett el, hanem egy három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett, a közélet tisztasága elleni bűncselekményt, amelyet a rendőrség hivatásos állományú tagjaként éppen, hogy meg kellett volna akadályoznia. A bírói gyakorlat szerint a korrupciós bűncselekményt elkövető rendőrökkel szemben a lefokozás mellőzése nem indokolt, mivel a rendőri állomány megítélését súlyosan rombolja az adott egyéni magatartás (BH2008. 80.), így szolgálatban tartásuk elősegítése nem kívánatos. Bár kétségtelen, hogy a vádlott rendezett életkörülményekkel, hosszú szolgálati idővel és nagy szakmai tapasztalattal rendelkezik, az előjárói jellemzése az érdemei elismerése mellett arra is kiért, hogy őt a kényelmes munkavégzés, az előrelátás hiánya és az önálló döntések meghozatalára való alacsony hajlandóság jellemzi. A másodfokú bíróság mindezekre tekintettel nem talált olyan különös méltánylást érdemlő körülményt, amely a korrupciós bűncselekményt elkövető vádlottal szemben a kiszabott katonai büntetés mellőzését lehetővé tette volna. A védő fellebbezése így e tekintetben eredményre nem vezethetett.
- [26] Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottat pénzbüntetésre is ítélte. Figyelemmel arra, hogy a haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélt vádlott megfelelő jövedelemmel, illetve vagyonnal rendelkezik, a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján a pénzbüntetés kiszabása vele szemben nem volt mellőzhető. Az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma igazodik a vádlott cselekményének tárgyi súlyához, az egy napi tételnek megfelelő, a törvényi minimumban megállapított összeg igen méltányos. A részletfizetés engedélyezése a törvény rendelkezéseinek megfelel, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolását ugyanakkor kiegészíti azzal, hogy a részletfizetés engedélyezése a Btk. 50. § (4) bekezdésén alapul.
- [27] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további - a pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó - rendelkezése is törvényes, ezért az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - az egyéb rendelkezések tekintetében helybenhagy
- [28] A fellebbviteli bíróság ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2020. november 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.106/2019/2. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással 2020. november 13. napján jogerős és a fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2020. november 13.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke